Bij stukjes en beetjes

Titel: Bij stukjes en beetjes
Auteur: Nelleke Berntsen
Boekverzorging: Arjen Bakker | De Pinne
ISBN: 9789403896366

© 2026 Nelleke Berntsen en De Pinne

Bestel extra exemplaren via www.pinne.nl

Nelleke Berntsen

Bij stukjes en beetjes

DE PINNE

Inleiding

Al zolang ik me kan herinneren helpt het mij om te schrijven over Gods onbegrijpelijke werkelijkheid, waarvan wij mensen soms iets mogen ervaren. In mijn studies voor maatschappelijk werk en theologie was schrijven daarover natuurlijk ook een belangrijk onderdeel.

Op enig moment werd ik gevraagd om met dit schrijven bij te dragen aan het kerkblad *Geandewei.* Dat doe ik nu al een jaar of negen met veel plezier en voldoening. Zo verzamelde ik "bij stukjes en beetjes" een aardig aantal artikelen.

Nu en dan hoorde ik, dat mensen erdoor bemoedigd werden. Mede daardoor wilde ik die stukjes op enig moment eigenlijk wel graag gebundeld hebben. Dat is nu gerealiseerd in dit boekje.

Het heeft niet de pretentie om te leiden tot bijzondere kennis of indrukwekkende vergezichten. Het zou al heel mooi zijn als het mag bijdragen tot momenten van de beleving zoals dat zo mooi verwoord is in Lied 823 van *Liedboek, Zingen en bidden in huis en kerk* "om tussen werkelijkheid en dromen getuige van Gods Geest te zijn".

Zulke ervaringen zijn heel bijzonder en het zeer waard om gekoesterd te worden. Alles wat daaraan bijdraagt mogen we inzetten. Dat kan, wat mij betreft, haast niet anders dan in kleine stapjes, vandaar de titel *Bij stukjes en beetjes*.

Leeuwarden, mei 2026

Nelleke Berntsen

Inhoudsopgave

Waarom ik geloof 9

Sprookjes en de bijbel 13

Geloof en vertrouwen in God 17

Niet allemaal hetzelfde 21

Het leven is niet leuk 25

De veelkleurige werkelijkheid 29

God geloven 33

Een blijvend houvast bij alle onzekerheid 37

Oude en nieuwe dingen en onderscheiding 41

Er ging echt iets mis 45

Moddertaartjes aan het strand 49

Hoe gelukkig is een mens die kan geloven 53

Het is goed met mijn ziel 57

Zin vinden in je bestaan 61

Gods plan voor het lichaam van Christus 65

Gods onbegrijpelijke genade 69

De kerk als plaats van vrede en harmonie? 73

Wat kan de kerk ons geven? 77

Redding 81

Recht en onrecht 85
Het evenwicht van geven naar vermogen 89
Begrenzen 93
De wet van God 97
Het ritme van de schepping 101
Goed genoeg 105
Afkicken van de televisie 109
Mysterie en/of mythe 113
Werk in uitvoering 117
God heeft de tijd - wij ook? 121
De verwachting van een andere werkelijkheid 125

Waarom ik geloof

Ik geloof in een Schepper en Onderhouder van deze schepping, gewoon omdat ik me helemaal niet kan voorstellen dat die er niet zou zijn. Zo heb ik het altijd gezien, al was ik er minder mee bezig toen ik heel jong was.

Al dat mooie dat er is in de schepping en dat 'zomaar' ontstaat. De getijden, alles wat groeit, de mogelijkheid om te communiceren, om lief te hebben, om te genieten, noem maar op. En vooral: dit leven, dat één en al leren is. Omdat we op weg zijn naar een hoopvolle toekomst! Want waar dient dit alles in hemelsnaam voor, als er hierna niets is? Alleen maar de betrekkelijkheid van deze wereld. Ik vind het onbegrijpelijk dat mensen daar genoegen mee kunnen nemen. Er niet over nadenken, omdat het zo ingewikkeld is en het dan maar laten voor wat het is.

Natuurlijk is er niet alleen al het moois. Niemand ontkomt aan leed en verdriet. Maar eigenlijk is er dat sterke vermoeden, dat zelfs dat niet 'zomaar' gebeurt. 'Toeval' is nooit een afdoende antwoord. Niet voor niets wordt het vaak uitgelegd als 'iets dat ons toevalt' uit hogere regionen… Hoe moeilijk dat ook te accepteren is als het om lijden en onrecht gaat.

C.S. Lewis

C.S. Lewis schreef in zijn boekje *Onversneden Christendom* dat in elk mens een verlangen schuilt naar rechtvaardigheid en een verontwaardiging over

onrecht. Dat komen we in alle volken tegen, samen met een verlangen naar harmonie en naar uiteindelijke vrede. Zelfs oorlogszuchtige volken hebben die oorlogen niet als doel op zich, zoals ook een slecht persoon uiteindelijk harmonie zoekt voor zichzelf.

Lewis schrijft over 'goed en kwaad', dat alle mensen wel aanvoelen hoe ze zich zouden moeten gedragen. En ook dat ze merken, dat ze dat niet doen (zoals ook Paulus benoemde in Romeinen 7). Lewis gelooft, dat er uiteindelijk één echte waarheid is, een Echte Moraal, waarvan alle volken hun rechtvaardigheid hebben afgeleid. Na bestudering van de bijbel en heel veel literatuur (hij was hoogleraar aan Oxford) ziet hij het christendom (het 'onversneden Christendom') daar het dichtst bij komen.

> 'Als je Christen bent, hoef je niet te geloven, dat al die andere godsdiensten alleen maar door en door fout zijn', schrijft hij daarover. 'Ben je atheïst, dan moet je geloven dat alle godsdiensten ter wereld in hoofdzaak zonder meer een reusachtige vergissing zijn. Ben je Christen, dan staat het je vrij te denken, dat al deze godsdiensten op zijn minst een spoortje van waarheid bevatten.'

Ik zou daar zelf aan willen toevoegen dat ik geloof, dat Gods waarheid zó groot is, dat niemand die helemaal kan bevatten. Er IS een grote echte waarheid bij God. Maar ons eigen zicht op deze waarheid wordt altijd beïnvloed door onze eigen situatie, vanaf onze bepaalde plaats.

Lewis gaat verder:

> 'Mijn argument tegen God was vroeger, dat het universum zo wreed en onrechtvaardig leek te zijn. Maar

hoe kwam ik aan dit denkbeeld van recht en onrecht? Je noemt een lijn niet krom, zonder dat je een voorstelling hebt van een rechte.'

Zo kwam er ruimte voor het denkbeeld dat we ook in de bijbel vinden. Van een wereld die goed was, maar waarmee het tot nu toe fout is gelopen.

Plan voor herstel

Wij lezen in de bijbel vele beloften, dat God het daar niet bij laat zitten. Hij laat steeds weer weten, dat Hij het beste met Zijn schepping voor heeft. We lezen over duizenden jaren waarin God op weg blijft gaan met de mensen en Zijn schepping. Want hij heeft al gelijk bij de zondeval een plan voor herstel. Daarvoor is Christus in deze wereld gekomen.

Zoveel zin en doel, daar kun je toch niet ongevoelig voor blijven? Dat kun je toch gaan 'geloven'? Geloven als: 'voor waar aannemen' dat er dus een Schepper is, die iets moois heeft geschapen waarvan wij onderdeel zijn?

Dat geloven mag gerust een proces met vallen en opstaan zijn. Maar mijn ervaring (en die van heel veel anderen) is, dat als je aan dit leerproces begint, er bijzondere dingen gebeuren, die bevestigen wat de bijbel leert. Niet altijd heel voorspelbaar. Zeker niet altijd zoals een mens het graag zou willen. Maar je kunt er steeds minder omheen, dat er zoveel méér is dan de wetenschap en 'de wereld' ons willen doen geloven. En je hebt als christen een adres voor al dat meerdere.

Geloven is op reis zijn. Met vallen en opstaan, met twijfelen en zeker weten, door dalen en over bergen, samen met anderen of soms een stukje alleen. En wat is het prachtig als je langzamerhand echt mag merken, dat je groeit in geloof. Dat je inderdaad een vrede mag ervaren die (soms) alle verstand te boven gaat. En je herkent wat Augustinus ontdekte: 'Onrustig is mijn hart tot het rust vindt in U.'

Sprookjes en de bijbel

Sprookjes hebben een belangrijke functie voor opgroeiende kinderen. Want in sprookjes zijn dingen mogelijk die in ons gewone leven nauwelijks voorkomen. In sprookjes wordt altijd het kwade bestraft en het goede beloond. Het zwakke blijkt sterk en wie zich iets verbeeldt, wordt te kijk gezet. In sprookjes kunnen dieren praten en werken mensen en dieren in liefde samen.

Zo kan ik nog wel meer prachtige dingen opnoemen die in sprookjes allemaal mogelijk zijn. Juist dat gegeven maakt, dat door het (voor)lezen ervan de menselijke geest uitgroeit boven het gewone alledaagse. Vooral kinderen leren dan dat er méér is, dan hoe het toegaat in deze wereld.

Waarom zou God die mogelijkheid gegeven hebben? Geeft God de mensen verlangens en sprookjes om hen te kwellen? Of kunnen het oerverlangens zijn, die God zélf in ons heeft gelegd? Bijvoorbeeld omdat wij door God gemáákt zijn voor zulke heerlijke zaken als die in sprookjes gebeuren?

Tot het laatste inzicht kwam C.S. Lewis. Hij was professor in de literatuur aan de universiteit van Oxford en hij wist van allerlei sprookjes, mythen en sagen bij vele volken. Die kennis stond hem aanvankelijk in de weg, toen hij christen werd. Want wat in de bijbel voorkwam, kwam ook voor in die mythen. Was het dan geen 'wensdenken' van christenen?